

PRZYKRZYĆ (6) *vb impf*

inf przykrzyć (2). ◇ *praes 1 sg* przykrzę (1). ◇ *2 sg* przykrzysz (1). ◇ [*3 pl* przykrzą.] ◇ *con 1 sg m* bych przykrzył (1). ◇ [*3 sg m by* przykrzył.] ◇ *part praes act* przykrząc (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Wywoływać w kims niechęć, odrazę, obrzydzenie do kogoś a. czegoś; gignere fastidium, nauseare* *Mącz [komu; w tym: [kogo], co (3)] (4) : Mącz 145d; Iák Oćiec dobrotliwy/ Co fię okrutnym/ fynowi złoŃnemu Stáwi: złość przykrząc iemu: Mnie karzełz/ lutościwy GrabowSet C4v.*

Zwroty: »sobie przykrzyć« = wzbudzać w sobie niechęć, odrazę (1): Tibi ipsi nauseas, Sam łobie przikriřz [!]/ brzidźiřz. Mącz 242d.

[*»[czym kogo] sobie przykrzyć« = zniechęcać kogoś do siebie: ktorzy [...] vřtávicznemi podatki poddáne łobie przykrzą/ nietylkoć tákowi v pořpolitego człowieka zazdrość łobie iednáią/ ale owřfem w iawną nienawiść á w nieprzijasń przychodzą LorichKosz 32v.*]

Szereg: »przykrzyć, (a) brzydzić« (2): Nauseare aliquid alicui, Przikriřć á brzidźić komu co. Mącz 242d, 242d.

2. *Stawać się przykrym dla kogoś wskutek narzucania się, natręctwa, naprzykrzać się [komu w czym] (1) : Pisałem mu był niechciałli by był okowale [n-loc] wkontrakt iaki znim wnisc niemąm nato directum responsum radbym gomiał iednaktak abych Panu Kanclerzowi niwczym nie przykrzył. ActReg 81.*

3. [*Przykro coś odczuwać, znosić coś niechętnie:*

Zwrot: »sobie przykrzyć [co]«: Wřzytcy krzeřciani tę naukę mają mieć, aby sobie żaden nie przykrzył tej porady, którą słyřzy od bliźniego swego. Kaz 45.]

4. *Czynić coś szorstkim, chropowatym (1) : Aspero, Przikrę. Chropowáto czinię. Mącz [18]a.*

Formacje współrdzene: naprzykrzyć się, przykrzyć się, sprzykrzyć, sprzykrzyć się, uprzykrzyć, uprzykrzyć się; uprzykrzać się.